

Objawienie Jana

Rozdział 18

1. A potymem widział drugiego anjoła, zstępującego z nieba, mającego moc wielką, i oświeciła się ziemia od chwały jego. 2. I zakrzyknął w mocy, mówiąc: Upadła, upadła Babilonia wielka i zstała się mieszkaniem czartów i strażą wszego ducha nieczystego, i strażą wszelkiego ptastwa nieczystego i przemierzonego: 3. bo z wina gniewu porubstwa jej piły wszystkie narody, a królowie ziemie wszeteczeństwo z nią płodzili i kupcy ziemscy z mocy rozkoszy jej bogatymi się zostali. 4. I słyszałem drugi głos z nieba mówiący: Wynidźcie z niej, ludu mój, abyście nie byli uczestnikami grzechów jej a żebyście nie odnieśli plag jej. 5. Abowiem grzechy jej przyszły aż do nieba i wspomniął Pan na nieprawości jej. 6. Oddajcież jej, jako i ona wam oddawała, a w dwójnasób dwójako oddajcie wedle uczynków jej. W kubku, którym nalewała, nalewajcie jej w dwójnasób. 7. Jako się wiele wynosiła i w rozkoszach była, tyle jej dajcie męki i żałości, iż w sercu swym mówi: Siedzę królową, a nie jestem wdową i żałości nie ujrzę. 8. Dlatego w jeden dzień przyjdą plagi jej: śmierć i smutek, i głód i ogniem będzie spalona, iż mocny jest Bóg, który ją osądzi. 9. I będą płakać i nad nią bić się będą królowie ziemscy, którzy z nią wszeteczeństwo płodzili i w rozkoszach żyli, gdy ujrzą dym spalenia jej, 10. z daleka stojąc prze bojaźń mąk jej, mówiąc: Biada! biada! miasto ono wielkie, Babilonia, miasto ono mocne: iż w jedną godzinę przyszedł sąd twój! 11. A kupcy ziemscy płakać będą i żałować nad nią, iż towarów ich żaden więcej nie kupi, 12. towaru złota i srebra, i kamienia drogiego, i pereł, i bisioru, i szarlatu, i jedwabiu, i karmazynu, i wszelkiego drzewa tynowego, i wszelkiego naczynia słoniowego, i wszelkiego naczynia z kamienia kosztownego, i z miedzi, i z żelaza, i z marmoru, 13. i cynamonu, i kadzenia, i maści, i kadzidła, i wina, i oliwy, i mąki czystej, i pszenice, i bydła, i owiec, i koni, i kolebek, i niewolników, i dusz ludzkich. 14. I owoce pożądliwości dusze twej odeszły od ciebie, i wszystkie rzeczy tłuste i świetne zginęły od ciebie ani ich już dalej znajdą. 15. Kupcy tych rzeczy, którzy się zbogacili, od niej z daleka stać będą dla bojaźni mąk jej, płacząc i żałując 16. a mówiąc: Biada! biada! miasto ono wielkie, które było obleczone w bisior i w szarłat, i w karmazyn, i było uzłocone złotem i kamieniem drogim, i perlami, 17. iż jednej godziny spustoszone są tak wielkie bogactwa! I wszelki sternik, i wszelki po jeziorze jeżdżący, i żeglarze, i którzy na morzu robią, z daleka stanęli 18. i zawołali, widząc miejsce zapalenia jego, mówiąc: Któreż podobne miastu temu wielkiemu? 19. I sypali proch na głowy swe, a płacząc i żałując wołali, mówiąc Biada! biada! miasto ono wielkie, w którym zbogacieli wszyscy którzy mieli okręty na morzu, z płacej jego, iż jednej godziny spustoszało! 20. Rozraduj się nad nim niebo i święci Apostołowie i prorocy, iż Bóg osądził sąd wasz z niego! 21. I podniósł jeden anjoł mocny kamień jakoby młyński wielki, i wyrzucił w morze, mówiąc: Tym pędem wrzucona będzie Babilonia, miasto ono wielkie, i już dalej nie będzie naleziona. 22. I głos cytrzystów i śpiewaków, i na piszczałce grających, i na trąbie, dalej w tobie słyszan nie będzie. I wszelki rzemieślnik wszelkiego

rzemiesła nie znajdzie się więcej w tobie, i głos młyna nie będzie dalej słyszany w tobie. **23.** I światłość lampy nie będzie się dalej świeciła w tobie, i głos oblubieńca i oblubienice nie będzie dalej słyszany w tobie: iż kupcy twoi byli książęta ziemscy, iż czarami twymi pobłądziły wszystkie narody. **24.** I w nim się znalazła krew Proroków i świętych, i wszystkich, którzy są zabici na ziemi.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.